

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3088

Vragen van de leden **Vos** en **Wolbert** (beiden PvdA) aan de minister van Financiën en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het weigeren van oudere bestuurders door verzekeringsmaatschappijen*. (Ingezonden 14 mei 2009)

1

Bent u bekend met het bericht «Helft autoverzekeraars weert ouderen»?¹

2

Acht u de weigering van oudere bestuurders voor verkeersverzekeringen redelijk of eerlijk? Zo ja, waarom?

3

Deelt u de mening dat, wanneer jongeren met een hoger ongevalsrisico wel een autoverzekering kunnen afsluiten², het discriminatie op basis van leeftijd zou zijn om ouderen niet te accepteren voor een verkeersverzekering? Zo nee, waarom niet?

4

Deelt u de mening dat deze frequente weigering door verzekeraars, mede in combinatie met de vaak geconstateerde lacunes in regionale OV-verbindingen, kan leiden tot

sociaal geïsoleerde ouderen? Zo nee, waarom niet?

5

Bent u bereid deze praktijken te bespreken met de verzekeraars en/of aan te pakken? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe?

¹ De Telegraaf, 13 mei 2009
http://www.telegraaf.nl/dft/3910165/_Helft_autoverzekeraars_weert_ouderen_.html?p=2,1

² SWOV-factsheet «Jonge beginnende automobilisten»
http://www.swov.nl/rapport/Factsheets/NL/Factsheet_Jonge_automobilisten.pdf

Antwoord

Antwoord van minister **Bos** (Financiën), mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 26 juni 2009)

1
Ja.

2

Verzekeraars zouden niet een verkeersverzekering moeten weigeren uitsluitend omdat iemand ouder is dan bijvoorbeeld 65 jaar. Acceptatienormen van verzekeraars komen tot stand op basis van verzamelde statistische gegevens. Risicobepalende factoren zijn lichamelijke en geestelijke conditie, schadeverleden en andere individuele

omstandigheden van de aspirant-verzekerde. Deze factoren kunnen samenhangen met leeftijd. Ik ben echter van mening dat verzekeraars leeftijdscriteria zorgvuldig moeten hanteren. Zij moeten zich daarbij bewust zijn van hun maatschappelijke verantwoordelijkheid in een veranderende samenleving. De meeste verzekeraars doen dit ook op een zorgvuldige wijze. Voor verzekeraars in Nederland bestaat vrijheid van acceptatie en bedrijfsbeleid. De daarbij gehanteerde acceptatienormen verschillen per verzekeraar en hangen samen met onder meer ondernemingsdoelstellingen, marktverhoudingen en de financiële situatie van een verzekeraar. Verzekeraars bepalen zelf of en op welke wijze het element leeftijd doorwerkt in hun premie- en acceptatiebeleid. De acceptatienormen kunnen overigens worden bijgesteld en de praktijk wijst uit dat dit regelmatig gebeurt. Indien een verzekeraar bijvoorbeeld een groter marktaandeel wenst te veroveren, kan hij besluiten zijn acceptatienormen te versoepelen. Het is duidelijk dat bij het afsluiten van levens- of pensioenverzekering leeftijdgebonden criteria worden gebruikt. Bij het afsluiten van een verkeersverzekering speelt het

leeftijdscriterium weliswaar een minder prominente rol, doch ook daarbij geldt dat leeftijd verzekeringstechnisch relevant kan zijn voor het door een verzekeraar in te schatten risico. In die zin kan in bepaalde situaties het weigeren om een verzekeringsovereenkomst aan te gaan met een oudere verzekerde, redelijk zijn.

3

Indien een verzekeraar de leeftijd hanteert als één van de relevante criteria voor acceptatie, is er op zich sprake van het maken van onderscheid. Dit enkele onderscheid wordt op zich niet in de wetgeving inzake gelijke behandeling verboden, maar het gaat hier om risicofactoren zoals genoemd in het antwoord op vraag 2.

De verzekering van de overgrote meerderheid van de ouderen, namelijk zij die reeds verzekerd zijn, loopt in verreweg de meeste gevallen gewoon op de bestaande voorwaarden door. Alleen het relatief geringe aantal ouderen dat van verzekeraar wil wisselen kan te maken krijgen met een weigering of met een hogere premie.

Tevens kan worden opgemerkt dat de eventuele premieopslag voor ouderen die naar een andere verzekeraar willen overstappen, meestal aanzienlijk lager is dan de extra premie die jongeren wordt opgelegd.

4 en 5

Sociaal isolement van ouderen is uiteraard onwenselijk. Van frequente weigering door verzekeraars om ouderen te verzekeren is echter geen sprake. De overgrote meerderheid van ouderen die reeds een verzekering heeft blijft onverminderd verzekerd op de bestaande voorwaarden. Alleen ouderen die willen overstappen naar een andere verzekeraar kunnen te maken krijgen met een afwijzing of premieverhoging. Op zich behoeft dat voor deze kleine groep geen onoverkomelijk probleem op te leveren, aangezien altijd nog de helft van de bij het onderzoek betrokken verzekeraars blijkbaar wel bereid is tot acceptatie.

In dit verband is ook nog vermeldenswaard dat mij zowel namens het Verbond van Verzekeraars als namens het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (Kifid) werd

meegedeeld dat daar in de afgelopen jaren geen klachten op dit terrein zijn ontvangen. Voorts kan worden opgemerkt dat verzekeraars alleen al om commerciële redenen de 65-plussers niet links laten liggen, aangezien het gaat om een grote en nog groeiende groep in onze samenleving.

Op grond van het bovenstaande heb ik niet de indruk dat er sprake is van een merkelijke drempel voor ouderen waar het gaat om de toegang tot autoverzekeringen. Voor een overleg met verzekeraar zie ik dan ook geen aanleiding. Op eventuele ontwikkelingen op dit terrein zal ik uiteraard attent blijven.